

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ; ΠΟΙΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ; ΘΕΡΑΠΕΥΤΕΣ; Η ΜΕΝΤΙΟΥΜ;

Α Α

Ένέργειες; Ποιές ενέργειες; Θεραπευτές ή μέντιουμ; Απάτη ή
Μάρκετινγκ;

*Απομαγνητοφωνημένη ομιλία
του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου
πού έγινε σε ήμερίδα στο Πολεμικό Μουσείο, από την Έστια
Πατερικῶν Μελετῶν, υπό την αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Γλυφάδας, μέ θέμα: «ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ «ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ» : «ΙΑΤΡΙΚΗ»
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ».*

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί Πατέρες, εὐσεβές ἢ ἀσεβές ἀκροατήριον.

Θά ξεκινήσω λίγο παραλλάσσοντας τήν εἰσήγησή μου -δέν μέ νοιάζει νά μοῦ φᾶνε τόν χρόνο- ἀπό τόν ἐνεργειακό σαματά πού ἔγινε στήν ἀρχή τοῦ συνεδρίου. Ἐγινε ἕνας ἐνεργειακός σαματάς. Τό ζήσατε. Γιατί ἔγινε αὐτό; Κοσμικά σκεπτόμενος -αὐτό πού σᾶς λέω τό ἐντάσσω μέσα στήν εἰσήγησή μου τώρα, θά δεῖτε γιατί- κοσμικά σκεπτόμενος λέω ὅτι οἱ ἀδελφοί πού ἦταν ἐδῶ καί ἔκαναν τόν ἐνεργειακό σαματά ἔχουν δίκιο. Κοσμικά σκεπτόμενος... Γιατί θά ποῦνε: μαζευτήκατε 10-15 ἄνθρωποι πού ἔχετε ἴδιες ἰδέες καί μᾶς χτυπᾶτε στό κεφάλι τά λέτε μόνοι σας. Κοσμικά σκεπτόμενοι, ἀλλά ὄχι ἐκκλησιαστικά σκεπτόμενοι. Θά πῶ κάτι πού τό εἶχα πεῖ (μέ ἀνάγκασε τότε ἡ κατάσταση) στό προηγούμενο συνέδριον στόν Πειραιᾶ γιά τίς μεταμοσχεύσεις, γιατί ἂν ὑπάρχουν τέτοιες παρενέργειες καί διχάσετε τό πλήρωμα καί μερικοί θεωροῦν ὅτι εἶναι ἀδικημένοι καί κάνουν ἐνεργειακούς σαματάδες καί μετά γίνεται κακό στήν Ἐκκλησία καί σέ μᾶς, νά ἐφαρμόσουμε πρῶτον τήν πατερική μέθοδο.

Ποιά εἶναι ἡ μέθοδος ἡ πατερική; Ξεκινούσαν οἱ αἰρέσεις· καί ἔβαζαν μιά θέση καί ἔλεγαν ἐμεῖς λέμε αὐτό. Ἦταν μιά θέση. Οἱ Πατέρες ἀπαντοῦσαν, καί ἦταν μιά ἀντίθεση. Δέν ἔκαναν συνέδρια ἀπό ἴδω καί ἀπό ἴκει. Ἀπαντοῦσαν, διαχρονικά. Στό τέλος γινόταν κάποια τοπική ἢ Οἰκουμενική Σύνοδος ὅπου γινόταν μιά σύνθεση. Προσέξτε: Θέση - Ἀντίθεση - Σύνθεση, μέ ἄνεση, ὅλοι νά μιλήσουν καί νά ποῦν τή γνώμη τους. Εἶχαν δίκιο οἱ ἀδελφοί, ἀλλά ἐκεῖνοι τά εἶπαν, χίλιες φορές τά λένε. Τώρα ἦρθαν νά μιλήσουν κι ἄλλοι. Ἄς κάνουν κι αὐτοί ἕνα συνέδριον καί κάποτε νά γίνει σύνθεση ἐν τοπικῇ ἢ Πανορθοδόξῳ Συνόδῳ. Αὐτή εἶναι ἡ ἐπιθυμία μας, γιά νά μήν σκανδαλιζόμαστε. Καί προσέξτε αὐτό πού λέω «Θέση - Ἀντίθεση - Σύνθεση»· εἶναι τό σχῆμα τό φιλοσοφικό τοῦ φιλοσόφου τοῦ Ἐγγέλου - τό Ἐγγελιανό σχῆμα, πού ἔλεγε Θέση - Ἀντίθεση - Σύνθεση, τό πῆρε ὁ Μαρξισμός, τό ἔκανε Θέση - Ἀντίθεση - Ἐπανάσταση. Ὅχι. Θέση - Ἀντίθεση - Σύνοδος. Ἄν αὐτό τό καταλάβουμε, θά σεβαστοῦμε κι αὐτούς πού ἔχουν τή γνώμη τους. Τή λένε τόσες

φορές, τήν εἶπαν χίλιες φορές, εἶπαν τά δικά τους καί μιὰ φορά μαζευτήκαμε ἐδῶ νά ἀκουστεῖ καί ἕνας ἄλλος λόγος.

Αὐτός ὁ τόπος ὅπου ἐδῶ βρισκόμαστε, ἔχει καλλιεργήσει τίς ρίζες τῶν ἐπιστημῶν. Τό ξέρουμε ὅλοι τί ἔκανε ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα γιά τίς ἐπιστῆμες, πού μέχρι σήμερα εἶναι ὁ κορμός καί ὁ σκελετός ὄλων τῶν ἐπιστημῶν. Αὐτός ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος ὅπου καλλιεργήθηκαν τά δόγματα καί οἱ ἀλήθειες τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὡς ἐκ τούτου ζυμώθηκε ἡ ἐμπειρική θεολογία ὡς πορεία ζωῆς. Ἐρχόμαστε σήμερα ἐδῶ μετά ἀπό αὐτό νά ψάχνουμε τά ὅρια τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως ἢ τῆς ἐμπειρικῆς συμμετοχῆς μας στό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ; Αὐτό εἶναι τό ἐρώτημα! Τό θέμα τῶν ἐνεργειακῶν λεγομένων θεραπειῶν εἶναι ἡ ἀναζήτηση: ποιά εἶναι τά ὅρια τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως καί τῆς ἐμπειρίας τῆς συμμετοχῆς μας στό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή βρισκόμαστε 3.000 χρόνια πρὶν, στήν ἐποχή τοῦ Κίτρινου Αὐτοκράτορα ὅπου [κυριαρχοῦσαν] τά στοιχεῖα τῆς φύσεως; Πού, ὅπως ἐλέχθη, ἦταν τό νερό, ἡ φωτιά, τό ξύλο, τό μέταλλο. Εἴμαστε ἀκόμα ἐκεῖ, 3.000 χρόνια πρὶν; Δηλαδή ἡ ἐπιστήμη δέν προχώρησε, εἶναι ὁ Κίτρινος Αὐτοκράτορας; Βρισκόμαστε ἀκόμη στήν ἐποχή τῶν ἀλληλεπιδράσεων τῶν στοιχείων τῆς φύσεως; Πού λέγονταν τότε Τσί, Γί Τσίγκ, χίλια ὀνόματα - μετά πῆραν πιό συγκεκριμένη μορφή. Βρισκόμαστε ἀκόμη στήν ἐποχή τῶν πρωτευόντων καί δευτερευόντων μεσημβρινῶν ὅπου ρέει ἡ φιλοσοφική (καμιά σχέση μέ ἐπιστήμη) «ζωτική ἐνέργεια»; Ἀκόμη ἐκεῖ βρισκόμαστε; Στήν ἐποχή τοῦ Κίτρινου Αὐτοκράτορα; Νά μᾶς ἀπαντήσουν. Εἴμαστε ἀκόμα ἐκεῖ, δηλαδή δέν ἄλλαξε τίποτε. Εἶναι μιὰ φιλοσοφική θεώρηση.

Φιλοσοφικά εἶναι ἐλεύθεροι νά λένε ὅ,τι θέλουν. Ἄλλο ἐπιστήμη καί ἄλλο Ἀλήθεια. Βρισκόμαστε ἀκόμη στήν ἐποχή τῶν φαινομένων τῶν συμφορήσεων τῶν διόδων («μπλοκάρισμα» τό λένε) τῶν ζωτικῶν ἐνεργειῶν; Βρισκόμαστε ἀκόμη στίς ἀρχές τοῦ Κίτρινου Αὐτοκράτορα; Τό γίν καί τό γιάνγκ, λέει, δέν εἶναι ἀπόλυτα. Δέν ὑπάρχει τίποτα ἀπόλυτο. Οὔτε Θεός οὔτε τίποτα· δέν εἶναι ἀπόλυτα. Ἀλλά ἕνα πράγμα εἶναι ἀπόλυτο: Οἱ ἀρχές τους. Τό Τίποτα, τό ἀνυπόστατο. Ἀκόμα ἐκεῖ βρισκόμαστε; Πρόκειται γιά ἰατρική ἢ φιλοσοφική θεολογία; Ποιά εἶναι τά ὅριά τους; Ἀκόμη, θά ἀκολουθοῦμε τούς μύθους τοῦ πρώτου ἀνθρώπου τῆς κινεζικῆς ἀνθρωπολογίας, τοῦ Πανγκού (Pangu), ὁ ὁποῖος μίλησε περί ἐνεργειακῆς

θεραπείας; Ναι, ο πρώτος άνθρωπος ο Κινέζος, ο Πανγκού μίλησε για ενεργειακές θεραπείες.

Πώς μπορούμε τότε να καταλάβουμε ποιό είναι το μπλέξιμο του Χάινεμαν (Samuel Hahnemann) -μετά πιά, μεταγενέστερα- αν δεν καταλάβουμε τον αλχημιστή και μάγο του Μεσαίωνα, τον Παράκελσο, τον οποίο κατά βήμα ακολούθησε; Ο Χάινεμαν είναι το τσιράκι του μάγου Παράκελσου· και το τσιράκι και στην πράξη της θεωρίας του και στην πράξη της πράξεως. Ο Παράκελσος μιλούσε για «τελέσματα», «χτυπήματα», «δονητές», «δυναμοποιήσεις», επενέργεια υπερβατικών δυνάμεων του φαρμάκου. Μιλούσε για μία μορφή μαγείας όπου ο θεραπευτής ήταν μάγος. Δεν μπορώ να ψάχνω τον Χάινεμαν έτσι, αν δεν καταλάβω ποιό ήταν το τσιράκι του, ο πρόγονός του.

Έδω χρειάζεται βαθύτατος προσδιορισμός μεταξύ «κτιστού» και «άκτιστου». Έδω βρίσκεται το ξεπέρασμα του «μπλοκαρίσματος». Προσέξτε, όλα αυτά που λέμε έχουν μία λύση εν Όρθοδόξω σκέψη και θεολογία. Και μπαίνω έτσι -δεν γίνεται αλλιώς- στο κτιστό και στο άκτιστο των ενεργειών του Θεού, όπως τό γνωρίζει ή Όρθόδοξη παράδοση, εν τη Παλαμική θεολογία που είπα λίγο πριν, από τον Γρηγόριο τον Παλαμά και τον Γρηγόριο τον Νύσσης.

Η Ανατολή (ή Ανατολή της Ανατολής, της Ασίας) δεν γνώριζε αυτή τη διάκριση μεταξύ «άκτιστου» και «κτιστού», των ενεργειών του Θεού. Επέλεξε τον πανθεισμό. Αυτά που ακούσαμε είναι πανθεισμός: τά πάντα είναι Θεός, τά πάντα. Και έκανε τά πάντα Θεό. Όλη ή ύλη είναι θεός. Αυτό δεν τό γνωρίζει ή Ανατολή της Ανατολής. Τό αγνοούσαν. Δεν τούς κατηγορώ. Δεν μπορούσαν να κάνουν θεολογία τότε. Αλλά εκεί είναι τό «κουμπί». Η Δύση, ακόμα και ή Δύση, δεν γνώρισε μετά αυτή τη διάκριση, παρόλη τη μεγάλη διαμάχη της Παλαμικής θεολογίας. Έκανε την επιστήμη μαγεία-αποκρυφισμό και κατέληξε στον Παράκελσο και τον Χάινεμαν και έκανε τον θεραπευτή μέντιουμ και διάμεσο ή και, σήμερα, «channelling». Αυτός είναι ο Ευρωπαίος που δεν γνώριζε τη διάκριση κτιστών και άκτιστων ενεργειών εν τῷ Θεῷ. Αυτό είναι θεολογία, εκεί είναι τό «κουμπί», τό τονίζω. Τό πιό τραγικό είναι ότι ή Δύση της επιστήμης και του Διαφωτισμού αρνήθηκε να κατανοήσει αυτή τη βαθιά θεολογική Όρθόδοξη σκέψη (κτιστές και άκτιστες ενέργειες του Θεού) και έκανε -προσέξτε- την επιστήμη θεό. Απέτυχε και εκείνη.

Ἐνέργειες... Ποιές ενέργειες; Εἶναι σαφέστατη ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία. Δύο σκέψεις θά διατυπώσω: ἄκτιστες ενέργειες. Θεολογία, ἐμπειρία, κάθαρση, φωτισμός, τό πῶς ὁ Θεός εἶναι Οὐσία καί Ἐνέργειες. Ὅπως λέει ὁ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ὁ Θεός ἔχει τή δυνατότητα, δύναται τά πάντα, ὁ Θεός πού βγαίνει ἀπό τήν οὐσία Του, γιατί εἶναι Θεός. Καί αὐτό πού βγαίνει ἀπό τήν οὐσία Του, οἱ ἐνέργειές Του εἶναι καί αὐτά Θεός. Ἐμεῖς πῶς ἀγιαζόμαστε; Μέσα ἀπό τά μυστήρια, ζώντας μέσα στόν χῶρο τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Θεολογία, ἐμπειρία, κάθαρση, μετάνοια, ἱερατική προσέγγιση, ἐκκλησιολογική προσέγγιση... Δέν ἔχουμε ἄλλη λύση! Ἡ διάκριση κτιστοῦ καί ἀκτίστου, ἄν δέν γίνει κατανοητή, δημιουργεῖ ὅλα αὐτά τά προβλήματα. Δέν τό ἀπαιτῶ ἀπό τόν Κινέζο, δέν τό ἀπαιτῶ ἀπό τόν Ἰνδό, δέν μπορῶ νά τό ἀπαιτήσω ἀπό τόν διεστραμμένο θεολογικά Δυτικό· τό ἀπαιτῶ μόνο ἀπό μένα. Γιατί ἐγώ ζῶ σέ αὐτόν τόν τόπο πού καλλιέργησε τήν ἐπιστήμη καί ξέρει αὐτή τή θεολογία. Μακάρι νά τό ἤξεραν. Ἀλλά εἶναι δική μας ἡ εὐθύνη. Διερωτῶμαι πῶς σέ αὐτόν τόν τόπο ἐδῶ, σ' αὐτόν τόν τόπο, μπορεῖ νά ὑπάρχουν αὐτά τά παραληρήματα. Μά σ' αὐτόν τόν τόπο! Πού αὐτοί γνώρισαν αὐτό τό κάλλος τῆς θεολογίας.

Καί μήν ξεχνᾶτε, τό τόνισα πρῖν ἀπό λίγο, **ὅλοι αὐτοί οἱ θεραπευτές οὐσιαστικά εἶναι μάγοι καί μέντιουμ**, μᾶς ἀρέσει δέν μᾶς ἀρέσει. Αὐτή εἶναι ἡ ὀρολογία. Προσέξτε στήν ἐπιστήμη, πού ἔχει τίς κτιστές ἐνέργειες (τό ραδιόφωνο, ἡ τηλεόραση, οἱ ἀκτίνες λείζερ, ὅλα [αὐτά] τά φαινόμενα εἶναι κτιστές ἐνέργειες) πῶς ἐνεργοποιοῦνται; Ὅταν ὑπάρχει μιὰ τεχνική. Ὁ Θεός τίς ἔκανε ἀπ' ἀρχῆς καί κάποτε, μετά ἀπό αἰῶνες, οἱ ἐπιστήμονες εἶχαν ἕναν τρόπο ἐπιστημονικό καί τίς ἐνεργοποίησαν. Πῶς ἐνεργοποιοῦνται οἱ ἄκτιστες ἐνέργειες; Μέσα στή μετάνοια, στήν κάθαρση, μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί στήν προσέγγιση πρὸς τόν Θεό.

Αὐτά εἶναι βασικά πράγματα, οὐσιαστικά πράγματα. Μέ τίς ἄκτιστες ἐνέργειές Του ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμον καί συνεχίζει νά τόν συντηρεῖ. Δίνει στά πάντα οὐσία, ἔχει οὐσιοποιητικές ἐνέργειες. Εἶναι παρῶν στή φύση, συντηρεῖ τόν κόσμον· εἶναι οἱ συντηρητικές ἐνέργειες. Φωτίζει τόν κόσμον· φωτιστικές ἐνέργειες. Ἀγιάζει τόν κόσμον· ἀγιαστικές ἐνέργειες. Τά πάντα θεραπεύει. Θεοτικές ἐνέργειες· τά πάντα θεώνει. Οἱ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ εἶναι θεῖες ἐνέργειες. Εἶναι καί

αυτές Θεός, χωρίς νά είναι ή ουσία Του. Αυτό δέν τό κατάλαβαν. Ἐδῶ εἶναι τό μπλέξιμο τό μεγάλο.

Ἐμεῖς ζοῦμε αὐτό κοντά στήν Ἐκκλησία μας. Ὁ Χριστιανός δέν εἶναι Χριστιανός ἐπειδή μπορεῖ ἀπλῶς νά ὀμιλεῖ γιά τόν Θεό. Εἶναι Χριστιανός γιατί μπορεῖ νά ἔχει ἐμπειρία τοῦ Θεοῦ. Καί ὅπως ὅταν ἀγαπᾶς πραγματικά ἕνα πρόσωπο καί συνομιλεῖς μαζί του, τό αἰσθάνεσαι, τό χαίρεσαι, ἔτσι συμβαίνει καί στήν κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Δέν ὑπάρχει μιᾶ ἐξωτερική σχέση, ἀλλά μυστική ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπων μέσα στό μυστήριο, μέσα στίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ξέρει αὐτός ὁ τόπος, δέν τό ξέρει; Τονίζει ὁ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: ὁ Θεός κοινωνεῖται διά τῶν ἀκτίστων Αὐτοῦ ἐνεργειῶν. Δέν θά κοινωνεῖτο ἂν δέν ὑπῆρχαν ἄκτιστες ἐνέργειες. Θά ἦταν ἕνας Θεός ἀπρόσιτος, ἀπόμακρος, κάπου ψηλά στόν οὐρανό. Θά Τόν ἀπορρίψουν γιατί δέν θά ἦταν μαζί τους.

Ὁ Θεός εἶναι κοντά μας. Βλέπετε «ἐνέργειες θεραπευτικές», «τσί», «γίν», «πράνα»... Τί εἶναι ὅλα αὐτά; Τί εἶναι ἡ Δύση; Ὁ ἀπρόσωπος Θεός· ὅπου ἀπουσιάζει, καί ὑπάρχει στή θέση Του ὁ Πάπας, ὁ ἀντιπρόσωπός Του. Αὐτό δέν τό ἔχουμε σ' αὐτόν τόν τόπο. Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄκτιστη, δέν εἶναι δημιουργημένη. Ὁ Θεός εἶναι ἀμέθεκτος καί μεθεκτός. Ἀμέθεκτος ὡς [πρός] τήν οὐσία καί μεθεκτός στίς ἐνέργειες. Ἐτσι ὁ ἄνθρωπος κατορθώνει νά ἔχει κοινωνία μέ τόν Θεό. Δηλαδή οἱ θεοῦμενοι καί ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, φανερώνουν τόν τρόπο ἀπόκτησης αὐτῆς τῆς Χάρης. Μόνο οἱ ἀγιαζόμενοι καί οἱ ἅγιοι καταλαβαίνουν καί μετέχουν σέ αὐτό τό μέγεθος. Σέ αὐτόν τόν τόπο μιῶ, ὅπου ἀναπτύχθηκαν τόσοι ἅγιοι. Μιῶ γι' αὐτόν τόν τόπο. Οἱ ἄλλοι δέν τό ξέρουν.

Ἀκριβῶς αὐτή ἡ ἐμπειρία θέτει στό περιθώριο τήν ἀναγωγή τοῦ δόγματος καί τῆς πίστεως σέ ἕνα κλειστό σύστημα ἀληθειῶν. Τό δέσιμο Θεοῦ καί ἀνθρώπου γίνεται ἀκριβῶς μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία τήν ἀγιαστική τῆς καθημερινότητας. Ὑπάρχουν καί ἄνθρωποι πού ἀναζητοῦν, στούς ὅποιους ἄλλους, ἄλλες ἐμπειρίες. Δέν ὑπάρχει τίποτε. Μόνο δαιμόνιο ὑπάρχει καί δαιμονισμός. **Ὅλα τά ἄλλα εἶναι οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν, δαιμόνια!** Μήν τό ψάχνουμε. Μή φοβόμαστε νά ποῦμε τή λέξη. Εἶναι δαιμόνια! Τούς ἀρέσει δέν τούς ἀρέσει. Δέν τούς κατηγορῶ· δέν τό ξέρουνε. Μά δέν τό ξέρουνε... Καί πᾶνε νά δώσουν λύση σέ προβλήματα μας.

Αλλά ή ζωή έν Χριστῶ εἶναι μεγάλο πράγμα. Άλλο ζωή έν Χριστῶ καί άλλο έκτός Χριστοῦ. Χωρίς Χριστό, αὐτά δέν γίνονται. Τό γεγονός ὅμως ὅτι ή θεία οὐσία εἶναι ἀπρόσιτη, ἀμέθεκτη (δέν κάνει νά μετέχουμε σέ Αὐτόν), γινόμαστε ἅγιοι, Τόν ἀγαπάμε, ζοῦμε μαζί Του καί ἔχουμε καί τήν ἐμπειρία τοῦ Ἀκτίστου Φωτός. Τό Ἄκτιστο Φῶς φωτίζει σάν τόν ἥλιο τόν πνευματικό κόσμο καί ἀποκαλύπτει στόν ἄνθρωπο τό δρόμο του, πού εἶναι μυστικός καί έν ταπεινῶσει. Χωρίς αὐτό τόν δρόμο, τήν ἔνωση μέ τόν Θεό μέσα ἀπό τήν ἀγάπη, τήν ταπείνωση καί τή Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας μας δέν γίνεται τίποτα.

Λοιπόν, ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι δαιμονιστές καί εἶναι ὑπηρέτες τοῦ διαβόλου. Καθαρά τό λέω, πεντακάθαρα, δέν τό φοβᾶμαι! Καί ὅλη αὐτή ή ἱστορία εἶναι ἱστορία μάγων καί μέντιουμ. Πρίν νά τελειῶσω, νά δώσω ἕνα χαριτωμένο στίγμα· χαριτωμένο στίγμα, ἔτσι, θά ἴλεγα γιά γέλιο, ἀλλά ἐπειδή δέν τούς κατηγορῶ τούς ἄλλους δέν θά γελάσω. Νά ξέρετε ὅμως τό λανθασμένο τί εἶναι. Ἔχω κάποια κείμενά τους. Ἐνας χῶρος λέγεται «Πῶς νά ἔχετε ἐνεργειακές συνδέσεις». Πῶς; Λέει: «*Ἀφοῦ ἐνημερωθεῖς γι' αὐτή τή μέθοδο, ἀνάλογα μέ τή βούλησή σου, κοίτα νά καλέσεις πλανητικούς καί κοσμικούς δασκάλους, ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους, γαλαξιακούς θεραπευτές τοῦ φωτός, ὅπως τούς Ἀρκτούριους, Πλειάδιους...*» κ.λπ., κ.λπ.

Αὐτό δέν εἶναι μαγεία; Σ' αὐτό καλεῖ τόν λαό μας σέ αὐτό τόν τόπο, αὐτός ὁ χῶρος. Ἀποφασίζεις ἀνάλογα μέ τίς προτιμήσεις σου τί θέλεις ἀπό αὐτούς. Πολλά δαιμόνια, ἔ; Δέν λέει ή Ἁγία Γραφή, τό ὄνομα τῶν δαιμόνων ἦταν «λεγεῶν»; Πολλά δαιμόνια, ἔ; «*Εμεῖς*», λέει, «*σοῦ συνιστοῦμε ἐδῶ σ' αὐτό τό site, γενικά τήν ἐλεύθερη ἐπιλογή ἀγγέλων, εἶναι πιό εὔκολη*», λέει. «*Μέσα στή θεραπεία*», προσέξτε, λέει «*ἐφαρμόζουμε καθαρισμό τοῦ κάρμα καί ἀποκοπή ὄλων των ἀρνητικῶν λῶρων καί ἐνεργειῶν. Καί αὐτά θά τά γλιτώσουμε. Πῶς θά τό κάνουμε*;». Λέει, «*μή φοβάστε, δέν εἶναι δύσκολο*». Ἀκοῦστε τήν πράξη. Δέν θά γελάσω. «*Τρίβετε τά δυό σας χέρια ἀρκετά γρήγορα καί δυνατά μέχρι νά τά νιώσετε νά ζεματίζονται. Ἄρχισε νά λειτουργεῖ ή ἐνέργεια*». Θυμηθεῖτε τήν πανεύκολη πράξη τοῦ θεραπευτοῦ τοῦ Ρέικι. Τό κάνω τώρα, δέν τό κάνω; Τώρα θά τό κάνω. Σηκώνω τά χέρια καί λέω τή φράση, ὅπως τή λέω (ἂν θέλετε στά Ἀγγλικά εἶναι καλύτερα, «πιάνει» πιό πολύ): “*Reiki on*”. Αὐτό. Μετά τά κατεβάζω καί λέω “*Reiki off*”. Τέλειωσε. Καί ἂν θέλω νά εἶναι πιό

δυνατό, τρίβω τά χέρια μου. Δέν γελάω. Δέν ξέρουν τό περί άκτίστου και κτιστῶν ενεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Δέν τό γνωρίζουν. «Κι ἄν θέλετε», λέει, «οὐσιαστικά αὐτό πού κάνετε τώρα εἶναι τό ὅτι ἐλκύετε τή συμπαντική ἐνέργεια. Καί ὅταν νιώσετε ὅτι πλέον τό δεξί σας χέρι δέν ἔχει ἐνέργεια, τότε σταματήστε τή θεραπεία, πλύντε τά χέρια σας και πιείτε ἕνα ποτήρι νερό».

Και τελειώνοντας, [θά ἀναφερθῶ σέ] ἕνα χαριτωμένο πρακτικό ὁδηγό, μέ ἐρωτήματα πάνω σέ αὐτά τά θέματα. Μήν ξεχνᾶτε πιά, οἱ ἐνέργειες αὐτές εἶναι ἐνέργειες χωρίς Θεό. Ἐνέργειες χωρίς Θεό. Πρακτικά ἐρωτήματα. Τά ρωτοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι «θεραπεύονται» ἔτσι, ψευδοθεραπεύονται: «-Τί πρέπει νά σκέφτομαι ὅταν κάνω αὐτές τίς ἐνεργειακές θεραπείες;». «-Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε». Ἀπολύτως τίποτε. Ξέρετε πού ὑπάρχει τό ἀπολύτως τίποτε τῆς σκέψεως; Στό κενό τῆς βουδιστικῆς προσπάθειας γιά νιοβᾶνα. Ἀπολύτως τίποτε. «-Γιατί μερικές φορές δέν νιώθω τίποτε κατά τή θεραπεία;». «Κάποιες φορές δέν νιώθεις τίποτε, μή φοβᾶσαι ὅμως, ἡ θεραπεία λειτουργεῖ». «-Ἀπό πού ἔρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ Ρέικι;». «-Ἐρχεται ἀπό τό Σύμπαν, ἀπό τή Φύση, ἀπό τήν Ἀνώτατη Πνευματική Ἀρχή. Μποροῦμε νά ποῦμε πῶς ἡ ἐνέργεια τοῦ Ρέικι ἔρχεται ἀπό τήν Ἀρχή, ἀπό τό Ἀπόλυτο, ἀπό τό Τίποτε». Τέλος.

Κοροϊδεύουν τόν λαό μας. Φυσικά, μέ πολύ μάρκετινγκ, πολλή διαφήμιση, πάρα πολλή διαφήμιση. Δέν διερωτῶμαι ποιός πληρώνει τά χρήματα, δέν μπλέκομαι ἐκεῖ γιατί ἔχω τόν λόγο μου. Θά τό πῶ σέ μισό λεπτό γιατί δέν μπλέκομαι ἐκεῖ, ποιός πληρώνει τά χρήματα. Δέν μπλέκομαι ἐκεῖ. Πολλή διαφήμιση, πολλή μαγεία, σαματάς γιά τό τίποτα ὅπως πρίν, και διερωτῶμαι: ὁ λαός μας πού μεγάλωσε σ'αὐτόν τόν τόπο τῆς Ἑλλάδας πού ἔφτιαξε ἐπιστήμη και τῆς Ἑλλάδας πού εἶχε τό κάλλος τῶν Πατέρων, τῆς νήψεως, τῆς καθάρσεως, τῆς μετανοίας, τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἁγιασμοῦ, πῶς μπορεῖ νά βλέπει τά παιδιά του νά βολοδέρνουν στά ἐργαστήρια αὐτά; Πῶς; Τό ἀπόλυτο «γιατί» δέν τό ξέρω. Θά πεῖτε, ἀποστασία; Θά πεῖτε, ἁμαρτία;

Μέ μία λέξη θά τελειῶσω. Μήπως φταῖμε και ἐμεῖς; Γιά δύο λόγους: πρῶτον, γιατί δέν τά εἶπαμε λεβέντικα στόν λαό μας. Καί δεύτερον -ἔτσι θά τελειῶσω- μήπως τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ τίς πουλήσαμε ἐναντι πινακίου φακῆς; Καί

ὅταν λέω «πινακίου φακῆς», ἐννοῶ τὴν ἀπόδειξη πού παίρνει ἐκεῖνος πού βάφτισε ἢ πού παντρεύτηκε, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὅταν ἔκανε μυστήριο. Εὐχαριστῶ πολύ.

